

226

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 15 grudnia 1975 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie składników uposażenia wchodzących w skład podstawy wymiaru renty dla niektórych inwalidów wojskowych i ich rodzin.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 31 maja 1974 r. w sprawie składników uposażenia wchodzących w skład podstawy wymiaru renty dla niektórych inwalidów wojskowych i ich rodzin (Monitor Polski Nr 21, poz. 124) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 pkt 1 wyrazy „starszego kaprała” zastępuje się wyrazem „plutonowego”;
- 2) w § 2 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) dla szeregowców, starszych szeregowców oraz podoficerów w stopniu kaprała i starszego kaprała:

a) uposażenie według stopnia wojskowego, przewidziane w przepisach o uposażeniu żołnierzy dla plutonowego zawodowego przy wysłudze do 2 lat,

b) uposażenie według stanowiska służbowego typowego dla stopnia plutonowego,

c) pobierany ostatnio w wojsku dodatek za klasę kwalifikacyjną”;

- 3) w § 3 ust. 3 wyrazy „szefa powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego” zastępuje się wyrazami „wojskowego komendanta uzupełnień”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: T. Rudolf

227

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 listopada 1975 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie § 13 i 16 ust. 3 pkt 1 i § 21 ust. 1 uchwały nr 210 Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1973 r. w sprawie głównych księgowych i dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1973 r. Nr 37, poz. 226 i z 1975 r. Nr 31, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1973 r. w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1974 r. Nr 1, poz. 8) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 10 ust. 3 liczbę „30” zastępuje się liczbą „40”;

- 2) w § 13 ust. 5, § 14, § 15 ust. 2, § 18, 20 i 22 użyte w różnych liczbach i przypadkach wyrazy „terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się odpowiednio wyrazami „okręgowy zarząd dochodów państwa i kontroli finansowej”.

§ 2. Zmiana wysokości stawki za jedną godzinę pracy dyplomowanego biegłego księgowego, o której mowa w § 1 pkt 1 niniejszego zarządzenia, nie może spowodować przekroczenia planowanego funduszu płac jednostki organizacyjnej, której sprawozdanie finansowe jest badane.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

228

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 grudnia 1975 r.

w sprawie warunków sprzedaży zagranicznych środków płatniczych i dokumentów przewozu na trasy zagraniczne.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sprzedaż krajowcom dewizowym w celu wywieżenia lub przekazania za granicę zagranicznych środków płatniczych na pokrycie wydatków związanych z przy-

watnym pobytem za granicą uzależnia się od uiszczenia opłaty w wysokości:

- 1) 30% równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych Socjalistycznej Republiki Rumunii,
- 2) 12% równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych pozostałych państw, z którymi Polska rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych,
- 3) 150% równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych państw, z którymi Polska nie rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych.

2. Opłatę pobiera Narodowy Bank Polski lub inna instytucja uprawniona do sprzedaży zagranicznych środków płatniczych.

3. W razie niewykorzystania zezwolenia na przekroczenie granicy państwowej zakupione zagraniczne środki płatnicze, o których mowa:

- 1) w ust. 1 pkt 1 i 2 — mogą być odprzedane Narodowemu Bankowi Polskiemu lub innej instytucji uprawnionej do sprzedaży takich środków,
- 2) w ust. 1 pkt 3 — podlegają odprzedaniu Narodowemu Bankowi Polskiemu lub innej instytucji uprawnionej do sprzedaży takich środków w ciągu 7 dni od dnia upływu terminu ważności dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy państwowej.

§ 2. 1. Sprzedaż przez przedsiębiorstwa przewozowe i biura obsługi podróżnych krajowcom dewizowym wyjeżdżającym prywatnie za granicę dokumentów przewozu osób i bagażu w komunikacji międzynarodowej za złote uzależnia się od uiszczenia opłaty w wysokości 66,67% równowartości ceny przewozu, jaka wynika z zastosowania taryf wyrażonych w walutach państw, z którymi Polska nie rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych.

2. Opłacie, o której mowa w ust. 1, nie podlega sprzedaż dokumentów przewozu za złote pochodzące z odprzedaży przez krajowców dewizowych odpowiedniej kwoty zagranicznych środków płatniczych po obowiązującym kursie specjalnym.

3. Opłatę pobiera przedsiębiorstwo przewozowe lub biuro obsługi podróżnych, uprawnione do sprzedaży doku-

mentów przewozu za złote nie pochodzące z wymiany zagranicznych środków płatniczych.

§ 3. 1. Pobrane opłaty przekazuje się na Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku:

- 1) wymienione w § 1 ust. 1 po potrąceniu 2% równowartości sprzedanych zagranicznych środków płatniczych,
- 2) wymienioną w § 2 ust. 1 w całości.

2. Kwoty potrącone zgodnie z ust. 1 pkt 1 przeznacza się na pokrycie kosztów związanych z obsługą kasową.

§ 4. Narodowy Bank Polski może uzależnić udzielenie indywidualnego zezwolenia dewizowego na kupno zagranicznych środków płatniczych na inne cele niż wymienione w § 1 i 2 od dopełnienia warunków, o których mowa w § 1.

§ 5. 1. W razie odprzedania nie wykorzystanych zagranicznych środków płatniczych opłata podlega zwrotowi odpowiednio do wysokości odprzedanych środków, z wyjątkiem kwot potrąconych zgodnie z § 3.

2. W razie niewykorzystania dokumentów przewozu nabytych zgodnie z § 2 ust. 1 opłata podlega zwrotowi bez potrąceń.

§ 6. Państwami, z którymi Polska rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, są: Ludowa Republika Albanii, Ludowa Republika Bułgarii, Chińska Republika Ludowa, Czechosłowacka Republika Socjalistyczna, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Mongolska Republika Ludowa, Niemiecka Republika Demokratyczna, Socjalistyczna Republika Rumunii, Węgierska Republika Ludowa, Demokratyczna Republika Wietnamu i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 1973 r. w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych i dokumentów przewozu przy prywatnych podróżach za granicę (Monitor Polski z 1973 r. Nr 21, poz. 125, z 1974 r. Nr 10, poz. 80 i Nr 30, poz. 183 i z 1975 r. Nr 16, poz. 99).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

229

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 grudnia 1975 r.

uchylające zarządzenie w sprawie zasad planowania, dokonywania wypłat i sprawozdawczości w zakresie przejściowych dodatków mieszkaniowych.

W związku z § 1 pkt 2 uchwały nr 211 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1975 r. zmieniającej uchwałę w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 36, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 6 sierpnia 1965 r. w sprawie zasad planowania, dokonywa-

nia wypłat i sprawozdawczości w zakresie przejściowych dodatków mieszkaniowych (Monitor Polski Nr 43, poz. 242).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: w. z. M. Krzak